SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 3 April** **No. 14.**

PARAMARIBO, 2 APRIL 1859.

Ten aanzien van de gesteldheid in het moederland ontvingen wij per mail de volgende berigten:

«Eindelijk heeft de Tweede Kamer, na eene lange rust hare werkzaamheden hervat. Wij leven echter, op dit oogenblik in het midden van een parlementairen strijd, die, indien elk daarbij gebezigd woord een kogel ware, veel grooter verwoestingen zou aanrigten dan ooit de ineengezonken muren van Sebastopol hebben ondervonden. Gelukkig blijft het bij ons bij praten; maar het is ook een ongelukkig verschijnsel. Wij praten in den laatsten tijd zoo veel dat wij daardoor *zaken* over het hoofd zien.

Met uitzondering van een onschuldig wetje, waarbij aan ingedijkte buitengronden tiendvrijdom wordt verleend, en dat de goedkeuring der Tweede Kamer mogt wegdragen, hebben uitsluitend de kolonien (waaronder ook het bekende ontwerp betreffende Suriname) het onderwerp der beraadslagingen uitgemaakt en tot nu toe is het nog volkomen raadselachtig, wanneer de Kamer zal hebben uitgepraat.

Sedert Dingsdag heeft de Tweede Kamer onderhanden de wet op het Koloniaal batig slot over 1856. Het is gewoonte geworden om bij gelegenheid van die wet, waarover zelve geen enkel woord gerept wordt, alle mogelijke koloniale aangelegenheden ter sprake te brengen en de Kamer schijnt dit jaar van die gewoonte nog al een ruim gebruik te willen maken; want zij heeft niet minder dan 24 verschillende koloniale onderwerpen aan de orde gesteld. Wie lust heeft om het verslag dier spiegelgevechten te lezen grijpe naar de dagelijks verschijnende dagbladen; wij zullen ze hier evenwel niet terug geven. En waarom? omdat wij jaarlijks dezelfde debatten over dezelfde onderwerpen zien terugkeeren, omdat zij geen enkel practisch resultaat opleveren. Wij zien waarlijk het nut dier spiegelgevechten niet in, vooral niet wanneer er dagen mee gemoeid gaan, die aan andere werken van meer practische toepassing konden gewijd worden. Eene der voornaamste kwestien, komt toch eigenlijk op deze vraag neer: kunnen wij missen wat de Javaan ons in arbeid opbrengt? Nu moge men schoone theorien opbouwen, de vergadering door geestige kwinkslagen doen lagchen, de eenige vraag is en blijft, hebt gij een ander middel om ons land te behoeden voor een staatsbankroet, of onze bevolking voor zóó drukkende lasten, dat zij er in een paar jaren onder bezwijken zoude. Dat is de kwestie die alles beheerscht en het doet ons genoegen, dat niet alleen leden der Kamer dezelfde meening zijn toegedaan, maar ook de Minister van Kolonien zelf, die rondweg heeft verklaard: dat aan het cultuurstelsel niet de hand zou worden geslagen, tot dat de staat het Koloniaal batig slot zoude kunnen missen.

Over al de overige debatten zwijgen wij; want er is niets nieuws te vermelden. Slaat men het *Bijblad* op van verleden jaar, van voor twee, drie, ja, van voor zes en zeven jaren men zal bijna dezelfde sprekers, dezelfde spitsvondigheid, dezelfde persoonlijke geveeligheid terugvinden. . . en voor het vaderland ook hetzelfde resultaat, dat wil zeggen, drukpapier en nog eens drukpapier, maar feiten geen enkel."

Overigens meldt men:

«De kansen van oorlog en vrede balanceren nog altijd tegen over elkander. Onze eigen overtuiging is deze: de openbare meening wordt van lieverlede vertrouwd gemaakt met het denkbeeld van oorlog; intusschen houdt men de hoop op vrede staande, doch steeds met flaauwer kracht, om inmiddels zich tot den krijg voor te bereiden en het goede saizoen af te wachten. Wij wenschen van harte, dat wij ons bedriegen mogen, doch vreezen bijna dat de gebeurtenissen, eerlang ons gelijk zullen geven.

Van alle zijden troepenbeweging, troepenconcentratie, aanschaffing van oorlogsbehoeften, verbod van uitvoer van paarden. Sardinie, na eene leening te hebben aangesteld, wil thans zijn leger brengen op eene sterkte van 100,000 man. Frankrijk zou een memorandum gereed gemaakt hebben aan de Mogendheden, met het doel om zijne grieven tegen Oostenrijk, voor zoo veel Italië betreft bloot te leggen; in dit stuk zou de gevaarlijke toestand van Italië geschetst worden, en betoogd dat, hoezeer Frankrijk de vrede wenscht, het den oorlog niet vreest. Van veel beteekenis is, bovendien, de ministeriële circulaire, die aan de prefecten van Frankrijk is gezonden, en die o. a. zegt dat, indien de noodzakelijkheid daartoe mogt bestaan, de Regering den oorlog zal voeren. De prefecten worden voorts in genoemde circulaire er met nadruk op gewezen, de bevolking hierop voor te bereiden, en de dagbladen insgelijks in dien geest werkzaam te doen zijn. De *Patrie* geeft echter den raad dat al de kamers van koophandel zich vereenigen en verzoekschriften moeten indienen om den vrede te behouden.

Oostenrijk zit, van zijne zijde, ook niet stil. Het heeft aan de verschillende Duitsche Staten eene circulaire gerigt, waarin de staat van zaken wordt blootgelegd en gevraagd, welke houding die Staten zullen aannemen, ingeval tusschen Oostenrijk, Sardinië en Frankrijk een oorlog mogt ontstaan. Het is, natuurlijk, niet met volle zekerheid te zeggen welk gevolg die circulaire heeft gehad; doch, naar zekere aanwijzingen te oordeelen, mag men het er wel voor houden, dat geheel Duitschland, in geval van nood, met Oostenrijk ééne lijn trekken zal.

De houding van Rusland is nog een gesloten boek. Geruchten, dezer dagen verspreid, dat het zich wapenen zoude, zijn nu in de officiëele Russische courant bepaaldelijk tegengesproken. Tusschen Zweden en Denemarken hebben onderhandelingen plaats met het doel, om een verdrag te sluiten, waarbij die Staten zich verbinden, om bij een eventuelen oorlog strikt de neutraliteit te bewaren.

In Frankrijk zelf houden de geruchten van ministeriële wijzigingen aan. Men wil, dat de Ministers Magne, Fould, Delangle en Walewski eerlang zullen aftreden; voor den plaatsvervanger van laatstgenoemde noemt men reeds den Hertog de Montebello, Fransch Gezant in Rusland, op dit oogenblik te Parijs aanwezig.

Nadat de eerste passie verdwenen was, opgewekt door de brochure: «*Napoleon III et l' Italie*,» heeft de beroemde dagbladschrijver Emile de Girardin een vlugschrift uitgegeven, getiteld: «*La Guerre*.» In dit stuk wordt het volgende betoogd: «De oorlog is òf offensief òf defensief, of hij is noch of —, noch defensief, en in dit geval is hij eene gewapende tusschenkomst; maar het is bewezen, dat eene gewapende tusschenkomst nimmer het doel bereikt heeft en altijd eene fout geweest is. Indien de oorlog defensief is, dan wordt hij geregtvaardigd door zijne wettigheid; is hij offensief, dan kan alleen eene overwinning dien regtvaardigen. Wanneer er sprake is, om tusschen de Romeinen en hunne regering bemiddelend op te treden, en, niettegen-

---

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XV.

Tijdens zijn verblijf te Glasgow had Mary Barnes, de beminnelijke zuster van mevrouw Muir, hem eenige harer teekeningen laten zien, en er hem eene gegeven, die hij later op hoogen prijs stelde, en die zij onder zijn toezigt had voltooid. Archie's naauwkeurig oog had eenige misslagen in het perspectief en de verhoudingen opgemerkt; hij duidde ze haar minzaam aan, en een potlood opvattende schetste hij met weinige vlugtige trekken de vereischte veranderingen. „Maar gij zijt zelf een kunstenaar!" was de verwonderde uitroep der jonge dame, Archie verzekerde haar lagchende, dat het zijne eerste poging was; maar van dat oogenblik af aan begon hij te bedenken dat hij misschien wel zou kunnen teekenen, als hij het maar eens beproefde; en op die wijze ontsproot voor hem eene nieuwe bron van vermaak. Door volhardende vlijt maakte hij in deze kunst binnen korten tijd door hem zelven ongeloofelijke vorderingen.

Even vóór Kerstijd kwam er een brief van Ellen Morton; „zij was met vakantie te huis, dacht in dien tijd veel genoegen te hebben, hoopte dat hij gezond en gelukkig was, en dat, wanneer zij den volgenden zomer in Schotland mogt komen, zij gaarne zien mogt dat hij al hare lessen had opgevolgd." Bij deze en andere dergelijke zaken voegde zij nog, dat zij voornemens was hem een nieuwjaarsgeschenk te sturen. Deze brief streelde hem weinig. De openhartige onschuld der kindschheid uitte niet langer haar opregt gevoel in kunstelooze woorden; de deftigheid der schoolkamer sprak in de welgekozene en bestudeerde volzinnen. Iedere regel toonde hem het nufje, dat het eerste dozijn jaren achter den rug heeft.

Het nieuwe jaar kwam, en zoo ook het beloofde geschenk. Het was eene uitmuntende Geschiedenis van Engeland, door haren vader uitgezocht, en vergezeld van een langen brief, geschreven in haren vroegeren schertsenden en natuurlijken stijl.

„Ik geloof niet dat wij elkander dit jaar zien zullen," schreef zij; „uwe moeders gezondheid eischt verandering van lucht, en pa zegt dat zij naar eene minder koude luchtstreek moet gaan dan Schotland. Och ja, Archie, ik zal welligt een volwassen meisje zijn, voor wij elkander weder ontmoeten; en zoo gij mijnen raad opgevolgd en een goed gebruik van uwen tijd gemaakt hebt, zal ik mogelijk nog eens met grooten eerbied moeten opzien tot den zeer geleerden heer Campbell! Ik hoop dat het goed met u gaat, Archie; want mijne vriendin Margaretha Dolby, die bijna zeventien jaar oud is, zegt mij steeds dat, wanneer wij met der tijd weder eens tot elkander komen, ik niet zoo gemeenzaam met u zijn mag, als toen ik nog een kind was, uit hoofde van het verschil in onzen stand. Ik vroeg aan moeder, hoe die er over dacht; en haar antwoord was, dat miss Dolby een dwaas meisje was, en dat zij hoopte dat ik mij altijd dankbaar mogt betoonen voor uwen moed in het redden van mijn leven, zonder te bedenken wat uw stand in de maatschappij ook moge zijn. En daarom, Archie, ik bid u, doe mijne begunstiging geene oneer aan: want ik houd mij overtuigd dat gij eens tot hooger aanzien zult geraken; en al ontmoeten wij elkander nooit weder, wij kunnen toch altijd vrienden blijven en ons in elkanders geluk verheugen." Archie las dien brief met ongeveinsde vreugde, en half luide maakte hij zijne opmerkingen bij jederen volzin.

Zie, jaren mogten er verloopen eer zij elkander weder ontmoetten; wel nu, hij hoopte ten minste, dat hij het genoegen en de eer mogt behouden briefwisseling met haar te blijven voeren. Hij glimlachte bij die toespeling dat hij eens een geleerd man mogt worden (ware verdienste is altijd zedig); en toen volgden er meer onaangename gedachten, terwijl hij over de bovenvermelde aanmerking van miss Dolby peinsde. Zoo zoude hij dan verstoken worden van de vriendelijke en nederbuigende genegenheid van een jong, verstandig meisje, om den preutschen luim te voldoen van een steedsch nufje, dat zijne liefstallige vriendin te trotsch wilde maken om een armen Schotschen tuinman op te merken! „Kom, kom!" dacht hij; „laat mij maar voortwerken; welligt verwerf ik mij nog een naam, zoodat miss Ellen Morton zich niet zal behoeven te schamen mij haren vriend te noemen; want al had ik eene zuster, ik geloof niet dat ik meer aan haar gehecht kon zijn." Edelaardige karakters gevoelen altijd eene innige achting voor hen, dien zij eenmaal eene verpligting hebben opgelegd; en ook dit is eene altijddurende toepassing van den tekst: „het is zaliger te geven dan te ontvangen."

Mr. Donaldson was in ieder opzigt zoo zeer over Archie tevreden, dat hij hem tot den post van tweeden hovenier bevorderde, toen de persoon, die dezen post bekleedde, eene voordeeliger betrokking ergens in Engeland kreeg. Hij wist wel dat zijn jonge vriend talent bezat en zijne kennis aankweekte; maar had hij daarvan de geheele uitgestrektheid gekend, dan zouden zijne achting en verwondering nog veel grooter geweest zijn. Nu keek hij slechts van tijd tot tijd in de nederige woning, en zeide dan met een vriendelijk knikje en lachje: „hoe, Archie, alweêr aan 't lezen? gij zult uwe oogen nog blind studeren!" Tevens gaf hij hem, tot aanmoediging, zoo veel vrijen tijd als hij kon.

Mr. Morton kwam dien zomer slechts éénmaal, en juist toen Archie van huis was. Hij was op reis voor Mr. Donaldson, om eene zuster, eene weduwe, met twee jonge kinderen, af te halen, die zijn patroon tot zich nam, omdat zij hulpbehoevend waren achter gebleven. Wijl er een brief van James Muir gekomen was, over het uitstel van zijn voorgenomen bezoek wegens de ziekte zijns ooms, had hij de zending van zijnen meester volgaarne op zich genomen, hopende terug te zijn vóór de komst van Mr. Morton; zijne teleurstelling, nogtans, was groot, toen hij bij zijne terugkomst vernam dat die heer reeds weder vertrokken was. Hij was voornemens geweest hem over zijn tegenwoordigen vertalingarbeid te spreken, en hem naar zijnen raad en zijn oordeel te vragen; maar nu moest hij weder op eigen wieken blijven drijven. Welnu, dan moest hij maar blijven werken en hopen — dat was zijne leus.

De tijd snelt op vlugge maar zich stil bewegende wieken voorwaarts. Zes of acht maanden vooruit zien naar het bezoek van een dierbaren vriend of geliefden bloedverwant, schijnt eene zware taak; wij lezen eenige boeken ter verpoozing van den dagelijkschen arbeid; wij leggen eenige bezoeken af, doen hier en daar iets goeds, en ziet de gevreesde tijd is voorbij, zoo snel voorbij gegaan, dat wij zuchten om zijnen spoed — voor altijd voorbij, eene onherroepelijke verantwoordelijkheid van zijn gebruik op zijne wieken met zich voerende. En zoo ging het ook onzen nederigen held. De vorige Junijmaand was hij verdrietig geweest, omdat hij geen van zijne beide vrienden gezien had, het vooruitzigt op eenzame wintermaanden was hem donker voorgekomen; maar hij had zijne verschillende bezigheden met lust en ijver volbragt, en den overigen tijd met studiën en uitspanningen doorgebragt; en zoo was de zomer weêrgekomen, bijna zonder dat hij het wist. Nu klonk hem de vrolijke groet van James Muir in het oor, en het vriendelijke gelaat van diens vrouwtje was daar. Er heerschte eene geweldige drukte in de nederige stulp, de oude huishoudster had rust noch duur eer alles in orde was voor de Engelsche dame, zoo als zij mevr. Muir noemde, maar gastvrije hartelijkheid aan den eenen en vriendelijke tegemoetkoming aan den anderen kant deed alles voor lief nemen.

James Muir stond verbaasd over de uitgestrektheid van de talenten zijns vriends, vooral toen hij diens aangevangen vertaling van het geleerde latijnsche werk had ingezien; „nu zult gij niet lang meer tweede tuinman zijn," zeide hij, „gij zult nu eerlang onder de geleerden in de stad komen wonen!"

„Neen, neen, James; ik houd te veel van het buitenleven, en wil liever hier blijven; maar zeg mij, denkt gij dat ik een uitgever voor mijn boek zal kunnen vinden?"

„Daarvan zullen wij werk maken als wij naar Glasgow terugkeeren. Maar ik bid u, laat Lucy nu het oude kasteel eens zien."

(Wordt vervolgd.)

uitbande de vergadering van Lugano in 1848, de Lombarden onder de Piemontesche regering te brengen, dan wenschen wij den vrede! Betreft het, het plan, om den Paus aan het hoofd van een Italiaansch verbond te stellen, dan wenschen wij den vrede! Maar is het doel, wraak te nemen op Waterloo, en den linker Rijn-over weder onder Frankrijks bewind te brengen, of om aan Rusland de vrijheid der zee terug te geven, ten einde te beletten, dat het zich van den sleutel der Dardanellen meester make, of om het programma van St. Helena en Ham te verwezenlijken en eene groote Europesche maatschappij te stichten, dan roepen wij: Oorlog! oorlog! Of oorlog met zijne veroveringen, of vrede met zijn vooruitgang.

In de laatste dagen zijn de berigten uit Parijs en Londen weder van meer vredelievenden aard, althans de handel heeft ze in dien zin opgenomen. De gunstige keer die in de openbare meening is ontstaan, is het gevolg van de omstandigheid, dat lord Cowley, Engelsch gezant te Parijs, naar Londen ontboden werd en van daar door zijne Regering belast met eene zending naar Weenen. Algemeen is men van meening, dat deze Staatsman belast is met eene poging, om, betrekkelijk Italie, eene minnelijke regeling te treffen tusschen Frankrijk en Oostenrijk. De toekomst zal ons leeren wat daarvan is.

In den toestand van zaken voor zoo veel betreft de vraag «Oorlog of vrede?» is overigens geene verandering gekomen. Men wordt van den eenen dag op den anderen geslingerd, door hoop van het behoud op den vrede, en door vrees van de uitbarsting van den oorlog. Ten aanzien van de nu vastgestelde conferentie, die zich bezig zal houden met de quaestie der al- of niet-geldigheid der dubbele verkiezing van den kolonel Couza, zoo zal deze te Parijs in het begin der maand Maart bijeenkomen.

De door graaf Buol te Weenen uitgevaardigde circulaire van 5 Febr. aan de Duitsche Staten van minderen rang heeft ook reeds een bevredigend resultaat gehad. Men is namelijk tot de overtuiging gekomen, dat in geval Frankrijk hetzij alleen of met Sardinie, aanvallend tegen Oostenrijk te werk gaat, de bondsdag de in artikel 47 van de Weener slotacte bedoelde gevallen als werkelijk voorhanden beschouwen en een hiermede overeenstemmend besluit nemen zal. Indien daarentegen Sardinie alléén den aanval tegen Oostenrijk mogt doen, dan zal de Oostenrijksche regering niet geneigd zijn, een beroep op den bondsdag te doen. Oostenrijk zou het dan wel alleen met Sardinie afmaken.

Ten aanzien van Engeland valt op te merken, dat de verrigtingen van het Lagerhuis sedert de beraadslagingen over het adres in antwoord op de Troonrede zich kenmerken door groote eentoonigheid en zeer geringe belangrijkheid; maar men acht het niet onmogelijk dat zij ook ten gevolge der verdeeldheid, die in den boezem van het Kabinet aldaar schijnt te heerschen, eerlang levendiger en gewigtiger worden zullen. Dat de Lord Kanselier dezer dagen op het punt gestaan heeft van af te treden, ten gevolge van het misnoegen zijner ambtgenooten over eene door hem gedane benoeming, schijnt zich te bevestigen; maar tevens dat hij, door die benoeming weder in te trekken, zich tijdelijk met de overige Ministers verzoend heeft. Eene soortgelijke oorzaak heeft den secretaris van Staat voor Oorlog, generaal Peel, scherpe verwijtingen van den kant van eenige andere Ministers berokkend. Velen zijn er misnoegd over dat de Ministers de ernstige behandeling van alles, wat op de buitenlandsche politiek betrekking heeft, trachten te ontwijken. Wil men toch van de Donau-Vorstendommen spreken, dan antwoorden zij met eene bepaalde weigering, omdat die zaak de Parijzer conferentie aangaat. Spreekt men van het ontwerp van staatsregeling, het Ionisch Parlement door den heer Gladstone voorgelegd, dan leggen zij het stilzwijgen op, ten einde allen invloed op de beraadslagingen van dat Wetgevend Ligchaam voor te komen. De behandeling der zaak van de Charges Georges wordt verschoven tot dat de diplomatieke stukken overgelegd zullen zijn. Van de dreigende en gewigtige Italiaansche questie mag de naam nauwelijks openlijk genoemd worden, veel minder mag men naar den tegenwoordigen stand der onderhandelingen vragen.

Maar de grootste hinderpaal, voor het oogenblik nog ontwekend, doch naar sommiger oordeel nauwelijks te boven te komen, is in de Parlementaire hervormingen gelegen. De openbare meening wil, dat te dien opzigte een ernstig en afdoend stelsel worde aangenomen, en nu verzekert men dat de voorzitter van den Ministerraad, markies van Salisbury, volstrekt van geene hervorming welke dien naam eenigzins verdient hooren wil. Is dit zoo, hoe zal dan het vraagstuk worden opgelost, naardien twee derde der leden van het Lagerhuis zich te dien opzigte jegens hunne kiezers verbonden hebben? Welligt herinnert men zich het in 1853 gebeurde, toen het Tory Ministerie het parlement ontbond, de beslissing der kiezers inriep en ten slotte een Lagerhuis verkreeg, dat nog veel vijandiger dan het vorige tegen het kabinet gestemd was.

Men schrijft uit Weenen:

"Men verzekert, dat de reis van den kardinaal Brunelli naar Parijs geschiedt op aandringen onzer regering. Het doel daarvan moet zijn om van de Fransche regering te verkrijgen, dat zij bepaalde opgaven doe van de hervormingen welke zij verlangt dat in den Kerkelijken Staat worden ingevoerd. Wat betreft de kwestie der bezetting van den Kerkelijken Staat, moet onze regering hebben te kennen gegeven, dat zij hare troepen uit Bologna en Ancona zal terugtrekken, zoodra Frankrijk de bezetting van Rome en Civita Vecchia verwijdert. In geen geval echter zal zij toestaan, dat onze troepen uit Ferrara, Comachio en Plaisance worden teruggeroepen, daar het leggen van bezetting in die steden bij de tractaten is gewaarborgd.

De Fransche marine is tegenwoordig een onderwerp van groote belangstelling in Engeland en dit te meer, naar mate de overtuiging veld wint, dat de eerste de laatste zoowel in materieel als in inrigting en beheer op zijde streeft. De *Daily News* haalt hiervan eenige voorbeelden aan. Alles, wat waardig was te worden overgenomen van de Engelsche schepen, werd bij de Fransche marine ingevoerd, te gelijk met andere veranderingen en verbeteringen. Frankrijk, zegt het blad, heeft eene geduchte zeemagt in het leven geroepen, welke door onvermoeide volharding dagelijks nog grooter wordt en indien Frankrijk en Engeland ongelukkiger wijze met elkander in een oorlog mogten geraken, dan zullen wij ondervinden, dat Frankrijk in plaats van tijdelijk ons overwigt ter zee te erkennen, ten volle gezind zal zijn dat te betwisten of in allen gevalle een strijd op leven en dood zal wagen, alvorens zijne aanspraken op dezen schitterenden prijs, waarnaar het zoo lang heeft gehaakt, te laten varen.

Berigten uit Bombay ontvangen, loopende tot 25 Januarij, melden dat de opstand in Oude volkomen onderdrukt is. De Begum, en waarschijnlijk Nena Sahib, zijn naar Nepaul gevlugt. Tantia-Topee was op nieuw geslagen, en had daarbij 300 man verloren. Ook de uit Allahabad ontvangen berigten, luidden gunstig. Een corps opstandelingen van 30,000 man was insgelijks geslagen.

Men meldt uit Japan, dat de Nieuwe Keizer, Faeu Fzigo, een edict heeft uitgevaardigd, betrekkelijk de uitvoering der jongste tractaten met de vreemde mogendheden. Het is in vrij liberalen geest vervat, en bepaalt dat de uitoefening der katholieke godsdienst in de havens van Simoda, Hakadodie, Nagasaki en Decima geoorloofd is. De invoer van opium wordt daarbij echter door het geheele rijk voortdurend op strenge wijze verboden. De laatste bepaling is des te belangrijker, naardien de Engelschen hadden gehoopt van dien vorst het verlof tot invoer te erlangen, dat zij van zijnen voorganger niet hadden kunnen verkrijgen.

De Heer Ouseley, Engelands gelastigde voor de Midden-Amerikaansche aangelegenheden, heeft zijne geloofsbrieven als zoo lang aan den Heer Martinez, den president van Nicaragua, overhandigd. Hij hield bij deze gelegenheid eene aanspraak en zeide: «De Koningin, mijne doorluchtige souvereine, heeft mij goedgunstig de aangename taak opgedragen om de goede verstandhouding te bevestigen en Engelands welwillendheid jegens Nicaragua te betuigen door het sluiten van een onderling verbond. Deze taak is mij thans te aangenamer, nu de belangen der menschelijkheid en de staatkunde krachtige maatregelen van den kant der beschaafde en handeldrijvende volken vorderen, om dit en de naburige gemeenebesten te beveiligen tegen de strooptogten van woestelingen, wier niets ontziende barbaarschheid hier te lande jammerlijke sporen heeft nagelaten. De handelingen dier verdoolde gelukzoekers hebben regtmatige verontwaardiging verwekt bij de verlichte bestuurders der magtigste zeemogendheden aan weerszijden van den Atlantischen Oceaan, en zij hebben besloten, dat zulke buitensporigheden niet langer zullen worden gedoogd. Het is voor alle beschaafde natien van belang, dat alle stoornis te weren van den vrijen doorvoer, door Nicaragua en de naburige staten zoo vrijgevig verleend over het grondgebied, hetwelk door de Voorzienigheid onder hunne onafhankelijke en wettige souvereiniteit is geplaatst. Het is voor allen belang wenschelijk, dat die onafhankelijkheid worde gehandhaafd en dat Nicaragua een van de groote schakels in de communicatie tusschen het eene en het andere halfrond worde. Maar geene natie heeft bij de onzijdigheid en veiligheid van den doorvoer meer belang dan Engeland. Het is door zijne bezittingen aan den Atlantischen Oceaan met Midden Amerika in nauwer aanraking dan eenig ander zeevarend volk; en Hr. Ms. rijke bezittingen aan de Stille Zuidzee, alsmede de groote belangen die Engeland in Azie heeft, maken het voor Hr. Ms. gouvernement tot pligt, zich ongestoorde gelegenheid tot doorvoer over het grondgebied der Midden Amerikaansche staten te verzekeren. De bereidvaardige medewerking van Nicaragua tot dat groote doel zal aan hetzelve aanspraak op krachtdadige bescherming dezer wegen geven, ja op den bijstand van alle handeldrijvende natien, tot afwering van zoodanige aanrandingen als waardoor deze zoo zeer gewenschte gelegenheden tot onderling verkeer tot nog toe onbruikbaar zijn gemaakt.»

Men zegt, dat op den dag van het huwelijk zijns zoons met Mej. Anspach, de Heer v. Rothschild aan zijne schoondochter eene kleine portefeuille, zoo als men gewoonlijk voor visite kaarten gebruikt, overhandigde. Het boekje bevatte geene kaartjes, maar eene inschrijving van 50,000 fr. rente. De Heer Rothschild zeide tevens tot zijne dochter, dit is onafhankelijk van het jaargeld, dat uw man u geven zal voor uw toilet; dit zijn uwe bijzondere fondsen, uw zakgeld voor uwe aalmoezen en andere kleinigheden.

INGEZONDEN.

Mijn Heer de Redacteur!

UEd. zult mij ten hoogste verpligten onderstaand stuk in uw veel gelezen en geacht blad op te nemen.

Meermalen is mijne verontwaardiging opgewekt geworden bij de beschouwing van de begraafplaats aan de *Rust en Vredestraat*, genaamd WILLEM JACOBUS RUST, hoe daar de koeijen palen en hekwerk omver werpen, en de stille rustplaats der afgestorvenen schenden.

Daar er overvloedig schoone weilanden hier aanwezig zijn, *mag* en *moet* de laatste rustplaats daartoe niet gebezigd worden.

Ik hoop dat onze goede overheid dit wel in aanmerking zal nemen.

Ik heb de eer te zijn
UEd. Dv. Dienaar,
A. A.

Dagelijks kan men langs de straten een kleinen zwakken ziekelijken ezel, het gansche lijf met wonden en striemen overdekt, met eene kar waarop eene driedubbelde vracht schulpen hijgend zien voortkruipen, gedreven door de onbarmhartigste slagen van de ruwe forsche hand eens vrijen negers, met eenen dikken knuppel gewapend, die het bloed van het arme dier doet druppelen.

De Wetgever! tegen mishandelingen wakende, heeft de zwaarte van de vracht van iedere soort ezel bepaald, en deze dieren alzoo gevrijwaard in art. 18 en 19 der Publicatie van den 24 December 1853.

Het ware daarom te wenschen dat die onmensch aangehouden en op hem de volle straf in art. 24 dierzelfde wet van toepassing gemaakt werd.

Door de plaatsing van bovenstaande, Mijnheer de Redacteur! zult u mij en elk die van alle mishandeling, zoowel aan mensch als dier gepleegd eenen afschuw heeft, grootelijks verpligten.

F.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

LXXVIII.

GEVONDEN VERVOLGSTUKKEN DER 1001 NACHT ARABISCHE VERTELLINGEN.

Door FURET.

(1007 Nacht).

Des anderdaags 's morgens voleindigde Scheherazade de geschiedenis van Sahel *en het eereklleed*, door Schachriar en Dinarzade mede te deelen hoe de *Calif* van *Bagdad* innig ontroerd was, toen hij uit Sahel's mond de rampvolle gebeurtenissen vernomen had, hoe deze koning al meer en meer overtuigd werd van de wijsheid en opregtheid van Haroun en na zich aan Sahel bekend te hebben gemaakt en deze vruchteloos te hebben verzocht zijne vorige betrekkingen weder te aanvaarden, hun beiden de verzekering zijner bescherming gaf, den *ouden wijze* tevens beloven de, geen raad van Masoud in welk geval ook op te volgen zonder een bedaard onderzoek van het kleinood, door hem verkregen.

„Deze geschiedenis" — zeide Schachriar tot Scherazade, „heeft mij zeer bevallen, en ik heb er weder eene menigte lessen in ontdekt, die wij vorsten en regeerders ons ten nutte mogen maken; en wat denkt onze beminde Dinarzade van haar?"

„O Heer en koning" — antwoordde Dinarzade, „achter den sluijer van deze bloemrijke historie, ligt voorzeker in diepen zin, de hoofdzwakheid van den *Calif* van *Bagdad* verscholen, die als mensch voorgesteld, wel een ruwere *rede* en gezond verstand bezat, getooid met vele edele eigenschappen en hoedanigheden, echter door eene driftige inborst geleid, telkens van het pad der zuivere regtvaardigheid afweek. — In Haroun zien wij dat heilrijke beginsel van bedaarde nagedachten en het hemelsche bezit der *rede* in ons, — in den verderfelijken Masoud die boosaardige raadgevers, der hartstogtelijke driften, die helaas! gewoonlijk meer en blindelings vertrouwd worden door de regeerders der aarde dan de onopgetooide waarheid — in dien tooverachtigen steen, leeren wij het Goddelijk geschenk erkennen, dat elk mensch op zijne levensreize mede kreeg, het gevoel voor de waarheid of liever de geleidende inspraak der waarheid geheeten, waarvan het geheimzinnig fluisteren door eigen schuld al meer en meer onhoorbaar wordt, in welk geval de koningen en grooten, door hunne toestanden, als staatkundige beslommeringen, het voortdurend toegeven hunner hartstogten, driften en slechte hoedanigheden en de vleijerijen van het hof, verkeeren. — In Sahel zien wij de zucht naar kennis en wetenschappen, maar helaas! beschaduwd door de verderfelijke zucht naar grootheid en roem, hem viel alzoo regtvaardig ten deel, wat hem trof, want, die de *kunst* en de *kennis* niet om het genot van haar zelven beminnen, die dat niet doen uit liefde voor hare verhevene schoonheid, zijn onwaardig dien vonk der Godheid in zich te voelen ontvlammen. — En eindelijk, in de beschrijving der onderscheidene *karakters*, die Sahel na zijn schijnbaren val, vijandig worden, leeren wij niet alleen, de algemeene gebeurtenissen der maatschappijen en den verwarrenden toestand waarin het geheele verband eener maatschappij omwonden is, — maar tevens in Hooggeplaatste aan belangrijke en eerwaardige standen verbonden mannen, zoo als de *Opperkadi*, met al zijne deftigheid en strenge beginselen van regt en billijkheid — de zwakheid tegen over drift, het niet intoomen van ongepaste toorn, wanneer zij gevoelen, dat hunne *gebrekkigheid* ten sterkste in het oog loopt."

Schachriar was verrukt, het lieve meisje zulke juiste gevolgtrekkingen te hooren maken, en wenschte in stilte zijn broeder Schachsenan den koning van *Samarkande* geluk, die zich welhaast in haar bezit als gemalin, zoude mogen verheugen.

Toen Scheherazade ontdekte, dat het den koning aangenaam was ook de toepassing harer geschiedenissen te hooren, besloot zij er mede voort te gaan.

Daar koning Schahriar echter den morgen door vele belangrijke staatsaangelegenheden, verpligt was, vroeg in zijne vergaderzaal te gaan, stelde Scheherazade op verzoek van haar gemaal, de vertelling tot betere gelegenheid uit.

KORT OVERZIGT VAN EENIGE BELANGRIJKE GEBEURTENISSEN IN HET AFGELOOPEN JAAR.

Gisteren kwam ik na een afzijn van eenige maanden die zij op hare groote reis door de *Kolonie* benuttigd had, mijne lieve WAARHEID terug. — Ik oude stakkert zat zoo halfduttende aan mijne schrijftafel, in de hoop dat een nieuw denkbeeld wel zoo vriendelijk zoude willen zijn, van in het voorbij gaan even aan te kloppen, toen ik verrast werd opgewekt door de woorden: „*Wel oude* FURET *hoe maak je het?*" en opkijkende, het lieve kind achter mij zag. Ach! zij zag er niet *fleurig* uit; — of het klimaat voor haar teeder gestel alhier ongunstig was, of dat vele onaangename reisontmoetingen haar getroffen hadden, weet ik niet, maar zij was mager, bleek en had dikke wallen onder hare oogen. „Kom" zeide ik tegen mijne vrouw, „Moeder ik zoude maar een lepeltje *Worm-mixtuur* voor onze *Logé* gereed maken, want zij schijnt met wormen geplaagd te zijn," maar de Waarheid verklaarde volstrekt geen last van *wormen* te hebben; hare bleekheid en magerte, zeide zij — kwamen eensdeels van de vermoeijenissen en ontberingen op hare reis, en anderdeels van de min pleizierige toestanden die zij ontmoet had. — „En is je reis nu afgeloopen lieve?" — „O neen er is nog veel te zien en te onderzoeken, het was alleen belangstelling in u, en om wat nieuws van de wereld te weten dat ik zoo eens even aan kwam wippen." — Ik boog en glimlachte — de buiging was voor hare halve beleefdheid — het lachje voor hare nieuwsgierigheid. — „Ei" — zeide ik, „welnu ga dan zitten", en zij plaatste zich, terwijl moeder — die mij mogelijk met de Waarheid niet gaarne alleen laat, ook plaats nam.

„Kom FURET, deel mij nu eens mede wat er zoo al sedert een jaar in de wereld gebeurd is, want ik brand van nieuwsgierigheid om wat te hooren."

Ik haalde mijn dagboek uit mijn schrijflade en begon lezende de belangrijkste der wereldgebeurtenissen mijne hoorderessen mede te deelen, na vooraf moeder verzocht te hebben mij niet in de rede te vallen, — eene hatige gewoonte waarmede zij mij anders altijd plaagt.

„Gij zult u met mijne eigene bemerkingen tevreden stellen," zeide ik. — „Ga uw gang vriend, ik ken uwe humoristische opvattingen daaromtrent."

* „In het begin van het jaar 1858, kwam er een groot afgezantschap van *Siam* bij VICTORIA van *Engeland*; er werden hartelijke betuigingen van vriendschap gedaan — en dit is nu juist zoo bijzonder niet, om er aanteekening van te houden, (maar) zoo iets toch *nooit meenens* is, maar het hof van *Engeland* vond het *ceremonieel* der *Siamsche* afgezanten zoo bespottelijk, dat VICTORIA en hare hofdames eerst allerlei malle gezigten trokken om maar niet in lagchen uit te barsten, doch eindelijk haren lachlust niet kunnende bedwingen, er aan voldeden op eene wijze die de hof-*etikette* tot ergernis strekte. — Door kunstmatig hoesten en het half opeten van zakdoeken kwam men de ongepaste vrolijkheid te boven, en de *audientie* liep zoo half en half goed af, maar het aardigste van deze zaak was, dat toen de Siamsche afgezanten weder naar hun hof kwamen en daar in tegenwoordigheid van de geheele keizerlijke familie en deszelfs hofstoet moesten mededeelen, hoe zij ontvangen waren en wat zij zoo al belangrijks van de *Engelsche* zeden en gewoonten gezien hadden, de geheele vergadering, zelfs de *keizer* niet uitgezonderd, over zooveel *zots*, in zulk een gelach uitbarstte, dat twee *rijks-pagien* gedurende een kwartier door 't kloppen op des keizers rug zijne majesteit weêr tot bedaren kregen — terwijl een der princessen die in stuiptrekkingen langs den grond rolde, toch op eene wijze vergat, dat de minister van binnenlandsche zaken in het *Siamsche* rijk hare hoogheid bekeurde in de boete van drie *Cherassi's* van *Koulikan*, als hebbende overtreding gepleegd tegen de hofetikette van *Siam* alwaar zonder bijzondere gunst van zijne keizerlijke majesteit, het hard op *lagchen* en hard op *buikspreken* verboden is. Ik verhaal u dat lieve Waarheid, om dat het nu eene belangrijke regtskwestie voor u moet zijn, om te beslissen of de Engelschen met vol regt mogten lagchen om de manieren der *Siammezen*, of dezen om die der Engelschen?

* In dit *over* gelukkig land, kregen wij in het begin van het vorige jaar een *vuurschip*, dat buiten *Braamspunt* geplaatst werd. Spotvogels meenen niet verkeerd te zijn of dit *licht* meer strekt om goed *binnen* of goed *buiten* de kolonie te komen; ik lief kind! kon ik goed naar buiten komen, zong met BYRON; *Fare thee well and if for ever.*

* De Engelschen hebben steeds groote overwinningen van verwoest land en geslechte steden in de *Oost* behaald, verkeerende aldaar zoo wat in de *positie* van het Fransche leger, dat in 1812 bijna geheel Europisch *Rusland* vervoerd had en terwijl zij den geheelen dag de arme *Hindoes* toe roepen *pax vobiscum*; slaan deze in wanhoop de oogen ten hemel en kermen, *Kyri eleison*.

* Een nieuw treurspel door ORSINI en PIERRI vervaardigd, werd door de *Censuur* van *Frankrijks* waakzaamheid, op den speelavond gestuit. De minister van justitie deed om het publiek te vreden te stellen de slot-*scène* opvoeren, waarin ORSINI de hoofdrol vervulde, de firma der gezamentlijke auteurs is door gebrek aan een hoofd geliquideerd.

* Lord DERBY — gij kent hem lieve! dien voor eenige jaren door PALMERSTON en PEEL een beentje geligt werd, heeft verleden jaar door eene schitterende staatkundige boks-partij, zijne tegenstanders overbluft. Ook in ons lieve vaderland waren er kleine schermutselingen onder onze goede ministers, doch daar wij Hollanders, niet van boksen houden, bleef het bij een vriendschappelijk duiken. De *groene kleur* bleef door ouderdom en weinig aantrekkelijkheid, al meer en meer verflaauwen en de verzwakte stemming daaromtrent bleef als een roepende in de woestijn.

* De reuzenwerken der Engelschen lagen dit jaar op eene vreeselijke wijs in den modder. De wereld-kabel brak en hangt als een groote apenstaart aan twee werelddeelen; een schip *Leviathan* geheeten hebben zij zoo groot gebouwd dat het hun land niet uit kan. Men hoopt beide echter nog een paar *faillissementen* en vernieling van kleine kapitalisten te doen gelukken.

* In dit *over* gelukkig land kwamen de lang gewenschte echter nu reeds door velen *verwenschten* Chinezen aan, *zonder wijfjes*, zij kosten veel geld, werden door een en ander in dienst genomen waarbij eenige waren die voor uit het stellige besluit namen hen *niet* goed te vinden. Eenige planters echter die met beleid, en prijzenswaardige menschelijkheid deze belangrijke zaak ondernamen zijn tot heden daar zeer tevreden mede.

* Gedurende het geheele jaar werd alhier de tegenwoordigheid van veel kwaadaardig ongedierte ontdekt; dat zijn gif in den vorm van *laster* in de openbare bladen van Nederland uitspoog; het talrijke publiek heeft naar waarde een juiste verachting voor deze onschuldige liefhebberij getoond, doch haast zich bij elke *mail aankomst* de mededeelingen waardoor hunne vrienden, beschermers en bloedverwanten zwart worden gemaakt, te lezen. De verstandigen lezen ook — maar zwijgen.

* In dit *over* gelukkig land, had iets plaats, dat mogelijk op geen plek der wereld plaats vond, namentlijk dat eene belasting van 5 opcenten weder werd ingetrokken, na slechts zeer kort bestaan te hebben.

* Op den 4e April ontdekte de Europesche sterrekundige LUTHER in het beeld der Maagd weder een kleine planeet; kijk lieve WAARHEID, nu koester ik maar den wensch dat in het belang van de bewoners dier planeet, de regering aldaar, voor eene goede controlering der volkskassen waakt, vooral daar het *ding*, de helft zoo digt bij de maan ligt als wij arme aardkruipers.

(*Het vervolg hierna*)

CORRESPONDENTIE.

Een zeer sterke geabonneerde van het Tooneel-Genootschap THALIA beklaagt zich, dat bij de laatste representatie hem een billet, zoude geweigerd zijn op grond dat hij de vorige keer zijn billet niet had afgehaald. Wat hem zeer verbaasd heeft is dat toen hij zich bij de Bestuurders hieromtrent wendde, hem gevraagd is, naar getuigen, tegen over de bewering van den jongeling met de afgifte der lootjes belast, — zonder welke hij geen billet zoude erlangen dan tegen betaling voor de vorige representatie. Wanneer men zulke eigendunkelijke en hatelijke bepalingen zonder voorkennis van het publiek gelieft te maken, vraagt hij, is de spoedige ondergang van het genootschap dan niet te voorzien?

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten Maart, de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 27sten Maart, de Fransche stoomboot *le Duim*, naar Cayenne.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 23sten Febr., *Juno*, kapt. R. azberger.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

Bernardus, kapt. Puncke.

UIT HOLYHEAD.

Den 23sten Febr., *Maese*, kapt. Burch, van Liverpool.

UIT PORTSMOUTH.

Den 19den Febr., *Lorely*, kapt. Schepens.

UIT GLASGOW.

Den 21sten Febr., *Henry Curwen*, kapt. Bragg

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal. Sluit ultimo April e. k.

Het schip *Sagitta*, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*: de Heer C. Ferrier.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 23 *Februarij* 1859.

Suiker. Flaauw, tengevolge der politieke omstandigheden, waardoor voor geraffineerd het debouché naar Italie grootendeels gesloten is, ten minste zijn exporteurs niet genegen om voor het oogenblik ondernemingen derwaarts te doen. Surinaamsch heeft dan ook reeds eene gevoelige daling ondergaan en is voor gemiddelde qualiteit hoogstens *f* 30 te maken; het vooruitzigt van het artikel hangt thans geheel af van den loop der politieke omstandigheden, komt er eene schikking dan gaan wij stellig een paar gulden hooger en in geval van het voortduren der bestaande onzekerheid of wel het uitbreken van oorlog dan is verdere daling stellig te verwachten.

Koffij. Vast, Java ordinair *f* 34 a *f* 34½.

Katoen. Meer genoimeerd.

Arrowroot.
Toncaboonen.
Rum.
Hout.
Cacao.
} Onveranderd.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*. Door den Vendumeester J. C. Gomperts.

Donderdag den 31 Maart 1859.

Het Huis en Erf en Achtergebouwen, aan de *Hofstraat*, La. D. No. 144, aangekomen hebbende den Boedel C. A. van Kross. — *f* 600. — J. A. Mers.

Het Lotland, aan de *Noorderkerkstraat*, bekend onder 26, te Nw. Rotterdam, district *Nickerie*, aangekomen hebbende den Boedel H. Balfour, Echtg. van W. G. Welch. — *f* 120. — J. J. P. Wessels voor ... van Sachten.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij Executie verkocht:

Katoen. Den 30sten Maart, van Plant. *Waterloo*, p. m. 4000 pond ongepitten a 4,50 cent.

Bij inschrijving verkocht:

Cacao. Den 31sten, van Plant. *Morgenster* p. m. 7000 pond, a 22,21 cent.

Suiker. Idem van Plant. *de Guineesche Vriendschap*, 10 vaten a 10,61 cent.

Cacao. Den 2den April, van Plant. *Concordia* drie achtste, p. m. 5500 pond a 22,44 cts.

Idem. Idem, van Plant. *Caledonia*, p. m. 16000 pond a 22,96 cent.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 1n. April 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Isak Turrel Soesman en Anna Maria Elisabeth Gomperts.

Van den 26n. Maart tot den 2n. April 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 26n. Maart, Jacob Willem Francis Nahar, 18 jaren.

Idem, Johannes Antonie Redeker, zoon van Pieter Redeker en van Anna Wilhelmina Blesdijk, 1 maand en 1 week.

Den 27sten, Johanna Susanna Schmidtmer, 35 jaren.

Idem, Elisabeth Wilhelmina Antonia van Brussel, dochter van wijlen Willem Anthonie van Brussel en van Elisabeth Zoudag, 12 jaren en 1 maand.

Idem, Charles Sufvolk Orkelens van Brussel, 29 jaren.

Den 28sten, Franciscus Adrianus Luxwold, 39 jaren.

Den 29sten, Maria Julia Goudenkoop, 6 jaren en 7 maanden.

Idem, Willem Frederik Hendrik à Cohen, 8 jaren.

Den 30sten, Elbertus Frederik Hotje, 31 jaren, jager.

Idem, Eduard 't Zand, 19 jaren.

Idem, Horeb Beffeld, . jaren. (Beiden vrije arbeiders.)

Den 31sten, Apak (chineesch Immigrant), . j.

Den 1n. April, Julius Gerardus Resté Roomer, zoon van Willem Roomer en van Carolina Henriette Louwerman, 1 jaar 1 maand en 4 dagen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernements resolutie van den 30n. Maart No. 7, is aan den Heer J. H. Zaal, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Lid van de Commissie van Onderwijs.

Bij Gouvernements resolutie van den 30n. Maart jl. No. 3, is aan Helena Maria Bankier, hare hierna te noemene kinderen en kindskinderen, vergund, om met weglating van den familienaam *Bankier*, voortaan dien van Emanuels te voeren en zich alzoo te noemen:

Helena Maria Emanuels.
Marius Jacques Emanuels.
Margaretha Constantia Emanuels.
Hanna Georgetina Emanuels.
Mariana Helena Emanuels.
Salomon Emanuel Emanuels.
Philip Isaak Emanuels.
Elias Emanuels.
Jacques Emanuels.
Helena Jacquelina Emanuels.
Wilhelmus Constantijn Emanuels.

Bij Gouvernements resolutie van den 1n. April No. 4, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Heer Th. de Niefeld, wegens vertrek uit de divisie *boven Commewijne*, verleend een *eervol* ontslag als 1e. Luitenant dier divisie, en in diens plaats als zoodanig benoemd, de oud 2e. Luitenant J. E. H. Hubert.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan om de slavin *Nanoe*, geboren in 1827, moedersnaam onbekend, en hare dochter *Jacquelina*, geboren in 1852, van den naam van plantage *Anna Catharina*, gelegen in de divisie *Matappica*, voor den vrijdom af te schrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen, gerekend van den 25 Maart 1859.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 18n. Maart 1859.

Van het slavenkind *Emelius*, geboren in 1849, zoon van *Sanna*, toebehoorende aan Plant *Zeezigt*, divisie *boven Cottica en Perica*.

Van het slavenkind *Santje*, geboren in 1857, dochter van *Sophonosbia 2e.*, toebehoorende aan Plant. *Sarah*, district *Coronie*.

Den 25sten.

Van het slavenkind *Eliza*, geboren in 1857, dochter van *Georgina*, toebehoorende aan M. D. Hunlekoper.

Den 1n. April.

Van de slavin *Johanna*, geboren in 1820, dochter van *Sophia*, toebehoorende aan den boedel Petronella van Harreveld.

Van het slavenkind *Geertruida*, geboren in 1848, dochter van *Josephine*, toebehoorende aan S. B. de Mesquita nom. ux.

Van het slavenkind *Johanna*, geboren in 1855, dochter van *Augustina*, toebehoorende aan L. Pohl.

Post - Kantoor.

De Mail - Pakketten zullen op Dingsdag den 5n. dezer, des middags ten 12 ure, worden gesloten en verzonden per de *Vice Admiraal Rijk*.

Schutterij van Paramaribo.

De *Commissie van Doleantie* zal op Donderdag den 7den April e. k. des morgens ten 9 ure, in het lokaal boven de Hoofdwacht van de Schutterij, bijeenkomen, ten einde te beslissen op zoodanige bezwaren over Contributie voor de Schutterij, als behoudens art. 24 en volgende van het Reglement voor de Schutterij van *Paramaribo* (G. B. 1835 No. 14) aan hare kennisneming mogten onderworpen worden.

De onderwijzers en onderwijzeressen, die tot nu toe achterlijk zijn gebleven met het inzenden van de lijsten, benoodigd bij de visitatien der kinderen op de scholen, voorgeschreven bij Publicatie dd. 23 Februarij 1853 G. B. No. 3, worden verzocht de bedoelde lijsten ten spoedigste in te zenden bij den ondergeteekende.

De 1e. Stadsgeneesheer,
C. LANDRÉ.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen worden geheven der gedurende het *Tweede kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten zijn bepaald als: van

Arrowroot of Gomma	op ƒ 25,00	per 100	pond.
Bananen	„ „ —40	„	bos.
Confituren	„ „ 2,00	„	stoop.
Huiden	„ „ 13,00	„ 100	pond.
Kakao	„ „ 22,50	„ 100	„
Katoen (schoone)	„ „ 35,00	„ 100	„
Katoen (vuile)	„ „ 17,50	„ 100	„
Koffij (heele)	„ „ 28,00	„ 100	„
Koffij (gebroken)	„ „ 20,00	„ 100	„
Koorn (gepeld in vat)	„ „ 6,00	„ 100	„
Koorn (ongepeld)	„ „ 4,00	„ 600	spier.
Kwassiehout	„ „ 2,00	„ 100	pond.
Melassie	„ „ 31,00	„ 100	gallon de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	„ „ 10,00	„ 100	pond.
Patattes	„ „ 2,50	„ 100	„
Pindaas	„ „ 10,00	„ 100	„
Rijst	„ „ 15,00	„ 100	„
Rijst (ongepeld of in de bast	„ „ 10,00	„ 100	„
Rum en Dram ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	„ „ 100,00	per 100 gall. de gall. berekend op 6 Amst. p	
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	„ „ 53,00		
Suiker	„ „ 10,50	„ 100	pond.
Toncaboonen	„ „ 50,00	„ 100	„
Vischlijm	„ „ 30,00	„ 100	„

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde met uitzondering van *Houtwaren* welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 30 Maart 1859.

ADVERTENTIEN.

CÆCILIA.

DAMES-CONCERT

op DINGSDAG 5n. April e. k. des avonds ten *acht* uren, in het lokaal boven de Waag.

Namens het Bestuur,
C. J. HEIJLIDIJ.
Secr.

NB. De *Dameskaartjes* vroeger aan HH. Leden verzonden, zullen voor dit Concert geldig zijn. ( )

Bij inschrijving worden tegen KONTANTE BETALING te koop aangeboden:

P. m. 11 vaten SUIKER en 550 gallons MELASSIE,

van de plantage *Bentshope*, om binnen acht dagen voor rekening en risico van den kooper te worden afgehaald.

De inschrijvings-billetten worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof en aldaar geopend op WOENSDAG den 6n. April e. k. des morgens ten 9 ure; zullende de produkten aan het hoogste bod, mits goedgekeurd, worden toegewezen. ( )

Aandeelhouders

in de Maatschappij *tot bevordering van den Landbouw onder de vrije bevolking* alhier, worden vriendelijk uitgenoodigd tot de bijwoning eener ALGEMEENE VERGADERING op Zaturdag den 9den dezer, des voormiddags ten 9 ure, ten huize van den ondergeteekende.

Paramaribo, den 1 April 1859.
J. FROUIN.

De *GESCHENKEN* van H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses FREDERIK der *Nederlanden*, benevens een aantal VOORWERPEN bestemd voor de

Liefdadigheids-Loterij

ten behoeve van het Armwezen der *Ned. Israël. Gemeente* alhier, zullen op MAANDAG den 4den tot VRIJDAG den 8sten dezer van 's morgens 8 tot 12 ure ter bezigtiging worden gesteld, ten huize van den WelEd. Heer J. A. DE VRIES aan de *Heiligeweg*.

Aan de geachte Dames die, nog genegen zijn om Voorwerpen tot dat doel intezenden, wordt de gelegenheid aangeboden tot den 3den April e. k., ten huize van den Voorzitter den WelEd. Heer L. G. HEILBRON.

Namens het Armbestuur der Nederl. Israël. Gemeente.
Het Lid en Secretaris,
E. SOESMAN.

4540) De Vendumeester J. C. GOMPERTS, zal op WOENSDAG den 6n. April e. k. ten huize van den ondergeteekende verkoopen:

Wel onderhoudene Meubelen, Goud, Zilver, Juweelen.

en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.—Alsmede: Eenige SLAVEN, waaronder een *bekwame Dresneger*, benevens

2 Marmeren Beelden, en een groote *koperen Zonnewyzer.*

De GOEDEREN zijn daags vóór en op den verkoopdag ter bezigtiging.

Paramaribo, den 30 Maart 1859.
A. S. VAN COERLAND

(4539) De geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF op den hoek van de *Wagenweg* en *Klipsteenenstraten*, bekend onder Oude Wijk La. B No. 210 | 109 en Nieuwe Wijk La. A No. 251, aankomende de uitlandige Jufvrouw H. J. SERRES, zal *in plaats van op den 12 April*, plaats vinden op *den 17 Mei* e. k.

Paramaribo, den 1 April 1859.
C. R. BERNER qq.

(4538) Over *acht* dagen dag en datum nader te bepalen, zullen publiekelijk worden verkocht:

De Slaven *Bien, Piet, Kwamie, Zeeman, Adriaan en Semiere,* hare kinderen *Jozefina, Dientje, Johannis* en *Constan.* Aankomende A. S. THOMSON nom. ux. P. F. LIMES, L. F. LIMES en de minderjarige F. M. LIMES.

Over *vier* weken dag en datum nader te bepalen zullen publiekelijk worden verkocht:

De *ERVEN* en *GEBOUWEN* gelegen aan de *Wagewegstraat* La. B Nos. 102 en 103 en aan de *Dominéstraat* La. C No. 51.

Inmiddels zijn beiden PERCEELEN *uit de hand te koop* en te bevragen bij ( ) J. E. SIMONS.

[4537] De ondergeteekende brengt ter kennisse van het algemeen, dat het loopende gerucht, als zoude zij voornemens zijn hare SCHOOL te breken, geheel bezijden de waarheid en van allen grond ontbloot is.

Integendeel verheugt zij zich over den toenemenden bloei harer SCHOOL, en beveelt zich bij vernieuwing in het vertrouwen van OUDERS, VOOGDEN en verdere belanghebbenden, er bij voegende dat het haar voornaamste streven zal zijn, dat vertrouwen steeds waardig te zijn en te blijven.

Paramaribo, den 2 April 1859.
M. C. J. VAN GOGH.

Te Koop:

Het HUIS en ERF

op de *Steenbakkersgracht* La. E No. 91, te bevragen bij Mejufvr. M. C. WALTHER. (4536)

Finale Uitverkoop!

tegen inkoops prijs mits *à* Contant:

Van fijne Fransche JACONETS, Wit Gebloemd NETELDOEK, Schotsch Goed, Effen BAREGE, Fijne Streep.

Diverse Zijden, Satijnen en Tulle MANTILLES, TALMAS Voiles en Bruidsluijers, Zwart Satijn en Moiré, Gekleurde en Witte Voering Zijde, Tulle en Crêpe. Geborduurde Strookjes en Ondermouwen, HANDSCHOENEN.

Witte en Zwarte *Blondes, Kanten*, Zijden en Fluweel *Linten, Franjes en Agrementen, Tusschenzetsels, Gordijn Franjes.*

Wit Casimir, Wit en Gekleurd Piqué, Zijden Dassen, Gemaakte Witte en Gekleurde Piqué, Zijden en Moiré, Zwart Satin en Casimir VESTEN, Lakensche en Linnen JASSEN en BROEKEN, Fijne Leeren HEEREN SCHOENEN.

Differente Opgemaakte en Onopgemaakte DAMES STROOHOEDEN, Flambards;

Heeren Italiaansche *Stroohoeden* met dubbelde rand, Zwarte Zijden Hoeden, *groote Parapluie's à ƒ 9,*

Sokken en Kousen, Fijn Grijs Linnen DRIL en Gekleurd BROEKENGOED.

***SPIEGELS* met bruine lijsten.**

***Moderateur LAMPEN*, Parfumerien.**

Bijouterien, Meubels en Pianinis, CEMENT.

Rhijn Wijn, Extra Roode Wijn in kisten, (*St. Julien*) Madeira en Port Wijn.

METWORST* à ƒ 1 per pond en kwart vaatjes *ZOUTVLEESCH.

(4535) *SANDTMANN & Co.*

Militaire Schouwburg

in het Fort *Zeelandia* op DINGSDAG den 5den April.

De Geneesheer tegen wil en dank,

naar het Fransch van MOLIERE, (*Le Médecin Malgre lui,*) daarna

De Uniform Rok van den Veldmaarschalk WELLINGTON.

Aanvang *precies* ten 7½ uur. Eerste Rang. ƒ 1. — 2e. Rang 50 Cent. Geen Plaatsen worden vooraf besproken. ( )

Vermist!

In het Tooneelgebouw bij de laatste Representatie: Eene PORTE-MONNAIE waarin ƒ 2.- aan Kleingeld en **twee JUWEELEN HEMDEN KNOOPJES.**

De eerlijke vinder, die zulks ter dezer Drukkerij bezorgt, zal eene *billijke* belooning genieten. ( )

---

14 Vts. *SUIKERVATEN HOEPELS*, te bekomen bij *J. H. KRUSE.*

[4533]

Verkrijgbaar bij

E. A. J. VAN GOGH:

Borduurwol, Borduurgaas,

waarop de PATRONEN geteekend zijn, BORDUUR CHENILLE, HAAKDOOSJES, HAAKNAALDEN, BORDUURNAALDEN, **GAREN en BAND,** ZIJDEN COLS — HANDSCHOENEN — ***Pommades — Haarolie — Odeurs van ED. PINAUD,*** **Echte Eau de Cologne en EAU DE VIEILLANDE — *Reukzeep* enz., enz.**

(4532)

Voorradig bij

Gebrs. Barnett:

Vaatjes extra* *Kasseer Vleesch* met en zonder *Tongen.

( )

Verkrijgbaar ten Pakhuize van

N. BOX & CO.:

Bakkeljaauw, Haring, Mess- en Prime SPEK; ½ vaten extra Family VLEESCH, Witte en Bruine ***RIJST, TABAK,*** **Smeer- en Comp: Kaarsen,** *Morill's en Shepherd's* **ZEEP**, W. P. Planken, Verfwaren, Suikerkalk, Veldgereedschappen, SPIJKERS, LAMPOLIE; **Breeuwwerk, Pik, Teer,** TOUWWERK, ANKERS, PLATLOOD, **Dakleijen 20†10,** Curaç DRIL, KATOENZAKKEN DOEK, KOFFIJZAKKEN, enz.)

De Pillen van Holloway

kunnen door mannen en vrouwen en op elken leeftijd gerustelijk genomen worden; derzelver werking is zacht maar bepaald en zeker. Daar zij in alle deelen des ligchaams doordringen, zoo dienen zij ter wegneming van elke ziekte, en bijzonderlijk voor lever- en maagkwalen, gal enz. Zij zuiveren volmaakt het ligchaam, en derzelver uitwerksels in gevallen van aandrang van het bloed naar het hoofd en borstkwalen kunnen niet genoeg worden gewaardeerd. Om kort te gaan, er zijn weinig ziekten en kwalen, die bij eenige volharding in het gebruik, aan derzelver weldadigen invloed kunnen weerstaan.

Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1 en ƒ 3. (4531)

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.